

Sygnatura akt IIK 485/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Rembiesz

Protokolant: Magdalena Bieniasz

po rozpoznaniu dnia 11 stycznia 2018 roku sprawy karnej

E. M. (1)

urodzonego (...) w N.

syna E. i C. zd. M.

oskarżonego o to, że:

w dniu 21 maja 2017 roku w miejscowości K. woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, wynik badania 1-0,66 mg/l, II-0,73, III-0,51 mg/l, IV-0,58 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował w ruchu lądowym motorowerem marki Y. o nr rej. (...) 1 WK8

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

I. na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk warunkowo umarza postępowanie wobec oskarżonego E. M. (2) o czyn opisany w części wstępnej wyroku na okres próby 2 (dwóch) lat,-

II. na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku,-

III. zwalnia oskarżonego w całości od ponoszenia kosztów sądowych a poniesione w sprawie wydatki zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt IIK 485/17

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 maja 2017 roku oskarżony E. M. (1), który na stałe zamieszkuje w Ł., pojechał w odwiedzinach do kuzyna zamieszkałego w K.. W godzinach wieczornych oskarżony wspólnie z kuzynem spożywał wódkę i piwo. W nocy około godziny 1.00 już w dniu 21 maja 2017 roku oskarżony postanowił wrócić do domu, aby rano pójść do kościoła w swojej miejscowości. E. M. (1) znajdując się w stanie nietrzeźwości wyjechał z K. swoim motorowerem marki Y. o nr rej. (...). W K. na ulicy (...) oskarżony, został zatrzymany do kontroli drogowej i podczas kontroli poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, które potwierdziło stan nietrzeźwości kierującego motorowerem.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego

E. M. (1), k.7-8,42

Oskarżony E. M. (1) został przebadany urządzeniem do określania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu typu Alko Sensor IV. Urządzenie to wykazało u oskarżonego, w dniu 21 maja 2017 roku o godzinie 1.21 – 0,66 mg/l, o godzinie 1.36 – 0,76 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a następnie oskarżony został przewieziony do KP P., gdzie został przebadany urządzeniem typu Alkometr A2.0 i to urządzenie wykazało u oskarżonego o godzinie 2.51 – 0,51 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godzinie 2.52 – 0,58 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Po przeprowadzeniu badania oskarżony podał do obu protokołów badań, iż około godziny 0.40 spożył 0,5 litra wódki.

Dowód: protokół użycia urządzenia kontrolno pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu, k.2,3

Oskarżony E. M. (1) nie był dotychczas karany, utrzymuje się z zasiłku w wysokości 550 zł., który otrzymuje z tytułu wcześniejszej długoletniej opieki nad matką, zmarłą w kwietniu tego roku. Oskarżony jest osobą samotną, cierpi na chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego, dyskopatię L5-S1, przewlekły zespół bólowy tego odcinka kręgosłupa, chorobę zwyrodnieniową stawów obwodowych, szczególnie kolanowych. Dodatkowo oskarżony cierpi na miażdżycę tętnic kończyn dolnych, niewydolność żylną, nadciśnienie tętnicze, chorobę refluksową, przerost gruczołu krokowego. Jest osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim, a jego niepełnosprawność datuje się od roku 2006.

Dowód: karta karna k.23

dane osobopoznawcze, k.42

zaświadczenie o stanie zdrowia, k.,41

orzeczenia o niepełnosprawności, k.41

Stojący pod zarzutem z art.178a§1 k.k. E. M. (1) zarówno przed Sądem, jak i w postępowaniu przygotowawczym przyznał się w całości do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia zgodne z ustalonym przez sądem stanem faktycznym.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje:

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, że wina oskarżonego odnośnie zarzucanego mu czynu, jak i okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości. Uznając winę oskarżonego, Sąd oparł się w na wyjaśnieniach oskarżonego, który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i zarówno przed sądem, jak i w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił okoliczności zdarzenia. Oskarżony w swych wiarygodnych wyjaśnieniach dokładnie opisał okoliczności zdarzenia, wskazał, iż kierował swoim motorowerem kierując się rzetelnością parafianina, chcącego w niedzielę uczestniczyć w mszy świętej w kościele swojej parafii.

E. M. (1) składając wyjaśnienia przyznał, iż w zasadzie bezpośrednio przed zatrzymaniem spożywał alkohol w postaci wódki, na rozprawie dodając, że wypił również piwo. Najistotniejsze są jednak dla Sądu wyniki badań na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu dwoma różnymi urządzeniami, które potwierdziły bez wątpliwości, że oskarżony kierując swym motorowerem znajdował się w stanie nietrzeźwości. Zauważyć należy, iż badanie dokonane bezpośrednio po zatrzymaniu potwierdziło, iż oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwym, wykazało bowiem u oskarżonego podczas dwóch prób 0,66, 0,73 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a badanie przeprowadzone ponad godzinę później nadal wykazywało stan nietrzeźwości oskarżonego.

Według ustawowej definicji zawartej w art.115§16 k.k. stan nietrzeźwości w rozumieniu kodeksu karnego zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza

przekracza 0,25 mg, a z protokołu badania alkometrem wynika, iż oskarżony w chwili badania miał we krwi stężenie alkoholu wyższe niż wskazane wyżej wartości.

Wobec powyższego Sąd uznał, iż oskarżony swym zachowaniem wyczerpał znamiona czynu z art. 178a§1 k.k. polegającego na tym, że w dniu 21 maja 2017 roku w miejscowości K. woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, wynik badania I-0,66 mg/l, II-0,73, III-0,51 mg/l, IV-0,58 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował w ruchu lądowym motorowerem marki Y. o nr rej. (...) 1 WK8.

Uznając iż oskarżony wyczerpał swym zachowaniem znamiona czynu z art. 178a§1 kk Sąd uznał, iż zasadnym będzie zastosowanie wobec E. M. (1) instytucji warunkowego umorzenia postępowania i na podstawie art. 66§1 k.k. i art. 67§1 k.k. Sąd warunkowo umorzył postępowanie karne na okres próby dwóch lat.

Przed wszystkim zarzucany oskarżonemu czyn zagrożony jest karą nie przekraczającą 3 lat pozbawienia wolności, a oskarżony nie był dotychczas karany za przestępstwa. Zarówno wina, jak i społeczna szkodliwość czynów zarzucanych oskarżonym nie są znaczne, a to z uwagi na poziom zawartości alkoholu w organizmie oskarżonego, a przede wszystkim rodzaj pojazdu, którym kierował oskarżony. Nie kwestionując zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym, jakie wywołał swym zachowaniem oskarżony, wskazać należy, iż zagrożenie spowodowane przez kierującego motorowerem jest jednak znacznie niższe, niż zagrożenie osoby kierującej samochodem osobowym, czy też ciężarowym. Zważywszy również należy, iż oskarżony poruszał się motorowerem w późnych godzinach nocnych – około godziny 1.00. Natężenie ruchu – zdecydowanie mniejsze niż w porze dziennej, również pozwala na przyjęcie, iż zagrożenie jakie spowodował oskarżony było jednak mniejsze. Wysoce nagannym jest fakt, iż oskarżony zdecydował się kierować motorowerem - w zasadzie bezpośrednio po tym jak spożywał alkohol i jest to okoliczność jednoznacznie obciążająca oskarżonego, w żaden sposób nie dająca się wytłumaczyć chęcią uczestnictwa w mszy świętej w swojej parafii następnego dnia rano.

Chociaż oskarżony w sposób oczywisty wyczerpał znamiona przestępstwa, z jego postawy wynika, iż nie jest to osoba skłonna do popełniania przestępstw i fakt, iż doszło do takiego zajścia, wynikał z nieprzemyślanej i irracjonalnej decyzji oskarżonego o powrocie do domu. Jak wynika z dokumentów dostarczonych przez oskarżonego na rozprawie, od 2006 roku jest osobą niepełnosprawną, oskarżony jest schorowany, wymaga stałego leczenia i rehabilitacji, a motorower, którym się poruszał jest jego jedynym środkiem transportu do lekarza, czy też na zakupy. Oskarżony mieszka na wsi położonej kilka kilometrów od K., a w stanie zdrowia, w jakim znajduje się oskarżony pokonywanie takiej trasy pieszo jest wykluczone. Przystępne zachowanie oskarżonego ocenić należy jako incydentalne zajście, które zapewne ponownie w życiu oskarżonego się nie powtórzy, a wymierzenie jakiegokolwiek kary przewidzianej w art. 178a§1 kk zbyt surowe i nieskuteczne w stosunku do oskarżonego. Ponieważ oskarżony utrzymuje się wyłącznie z zasiłku w wysokości 550 zł. orzeczenie kary grzywny byłoby karą w zasadzie niemożliwą do wykonania z uwagi na sytuację finansową oskarżonego. Stan zdrowia uniemożliwia również orzeczenie wobec oskarżonego kary ograniczenia wolności, która nie mogłaby być wykonywana wobec osoby z orzeczoną niepełnosprawnością, głównie uwagi na schorzenia kręgosłupa. Jedynie realną do wymierzenia karą byłaby wobec E. M. (1) najsurowsza kara – kara pozbawienia wolności. W ocenie Sądu wymierzenie takiej kary, wobec sprawcy dotychczas niekaranego, poruszającego się w stanie nietrzeźwości motorowerem, byłoby zbyt surową odpłatą.

Aby oskarżony dodatkowo odczuł dolegliwość postępowania, Sąd na podstawie art.67§3 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku. W ocenie Sądu tak orzeczony zakaz będzie dla oskarżonego – jak wynika z jego wyjaśnień - bardzo dolegliwy z uwagi na konieczność dojazdu do lekarza, na rehabilitację, czy zakupy, przy braku możliwości uzyskania pomocy ze strony innych osób. W ocenie Sądu jednak, fakt kierowania motorowerem w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości, jest sam w sobie tak niebezpieczny i niesie zagrożenie dla innych uczestników ruchu, iż całkowite odstąpienie od orzeczenia takiego środka karnego byłoby zbyt daleko idącą pobłażliwością

Mając na względzie fakt, iż oskarżony utrzymuje się jedynie z zasiłku w wysokości 550 zł. Sąd stosownie do treści art. 624§1 kpk w zw. z art. 17 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 23.06.1973r. – o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz.U. 1983.Nr 49 poz.233 z późn.zm) zwolnił ich w całości od ponoszenia kosztów sądowych.